

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 14. lutego 1917.

Treść: (№ 58.—60.) 58. Rozporządzenie, w sprawie uzupełnienia niektórych postanowień objaśnień do taryfy cłowej z dnia 13. lutego 1906. — 59. Rozporządzenie, którem zmienia się rozporządzenie ministeryjne z dnia 23. maja 1916 co do wyrabiania i dostarczania wyrobów przemysłu celulozowego, materiału drzewnego, wyrabiania papy i przemysłu papierowego. — 60. Rozporządzenie, dotyczące się nadzoru nad obrotem naftą.

58.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 10. lutego 1917,

w sprawie uzupełnienia niektórych postanowień objaśnień do taryfy cłowej z dnia 13. lutego 1906.

Z powodu zaprowadzenia podatku od zapalek (rozporządzenie cesarskie z dnia 29. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 278) uzupełnia się wymienione poniżej postanowienia objaśnień do taryfy cłowej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie cłowej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115, w następujący sposób:

Do wstępnej uwagi 4. do objaśnień należy dodać jako ustęp ostatni, a do ogólnych uwag do Nrów. 567 i 568 jako uwagę 3.:

„Co do cechowania zapalniczek celem uiszczenia podatku od zapalek, bez względu na to, czy są wprowadzane same zapalniczki czy też w połączeniu z innymi przedmiotami (na przykład z popielniczkami, laskami itp.), zobacz uwagę 6. do Nru. 468.“

Do uwag do Nru. 468. należy dodać jako nową 6. uwagę:

„Przesyłki zapalniczek, nadchodzące dla od biorycy w Austrii, co do których odbywa się tamże ekspedycja celna, podlegają oprócz cła podatkowi od zapalek według rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1916. Dz. u. p. Nr. 278.

Podlegającymi podatkowi są po myśli tego rozporządzenia takie zapalniczki, które zapomocą stopów samopałowych (cerowego żelaza itp.) lub innych chemicznie, mechanicznie albo elektrycznie działających przyrządów, względnie urządzeń dają się użyć jak środki do zapalania, pod warunkiem, że przedstawiają się one na zewnątrz jako zapalniczki kieszonkowe, stołowe lub ściennie; w przeciwieństwie do tego stołowe i inne zapalniczki, będące tylko schowkiem na zapalki, nie podpadają pod obowiązek podatkowy, a tak samo zapalacze gazowe, które zapalają się dzięki chemicznemu oddziaływaniu gazu na zapalnik (czerń platynowa) (porównaj uwagę 3. do Nr. 576.); natomiast podlegają podatkowi na przykład elektryczne zapalacze do cygar i fajek, składające się z przeznaczzonego do łączenia z prądem nośnika i z umieszczonej nad nim płytki zapalnej (plącionki drucianej lub spirali).

Podatek od zapalek wynosi:

1. od zapalniczek kieszonkowych o wadze poszczególniej sztuki nie większej niż 25 g 50 h,
  2. od cięższych zapalniczek . . . . . 1 K,
  3. od zapalniczek stołowych i ściennych 3 „
- od każdej sztuki.

Uiszczenie podatku uwidacznia się przez umieszczenie na zapalniczkach trwałego znaczka (przez ocechowanie).

W tym celu ma strona podać w deklaracji towarowej także ilość i gatunek zapalniczek. Wchodowy urząd cłowy ma po ukończeniu postępowania skierować zapalniczki wraz z urzędowym dokumentem celnym do najbliższego lub na żądanie strony do wskazanego przez nią organu cechowniczego, który zaopatrzy je odpowiednim znaczkiem podatkowym.

Przy przesyłkach pocztowych pobiera się podatek od zapalek w sposób, przewidziany dla poboru należności cechowniczey w § 4. E przepisów dla pocztowej służby cłowej z roku 1913. W innych przypadkach ma strona podatek od zapalek uiszczyć bezpośrednio u odnośnego organu cechowniczego.

(Zobacz także § 8. rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 278, i § 21. rozporządzenia wykonawczego, Dz. u. p. Nr. 279).“

Do uwag do Nru. 509. dodać należy jako uwagę 8.:

„Co do uiszczania podatku od zapalek przy zapalniczkach kieszonekowych zobacz 6. uwagę do Nr. t. 468.“

Do uwag do Nru. 480. należy dodać jako uwagę 5., do uwag ogólnych do Nrów. 481. i 483. jako uwagę 7., do uwag do Nru. 511. jako uwagę 4. a do uwag ogólnych do Nrów. 514. do 520. jako uwagę 8.:

„Co do uiszczania podatku od zapalek przy zapalniczkach stołowych i ściennych zobacz uwagę 6. do Nru. t. 468.“

Do uwag do Nru. 638. należy dodać jako ustęp ostatni:

„Co do uiszczania podatku od zapalek przy zapalniczkach świeczkowych zobacz uwagę do Nru. 640.“

Do uwag do Nru. t. 640. należy dodać następujące nowe ustępy:

„Od przesyłek zapalek zwykłych, oraz zapalek świeczkowych ze stearyny, wosku lub tym podobnych materiałów, wprowadzanych dla odbiorcy w Austrii, co do których odbywa się tamże ekspedycja celna, należy uiszczać oprócz cła podatek od zapalek stosownie do rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 278, przez umieszczenie znaczków podatkowych, o ile przesyłki te nie były już przy dowozie w obręb linii celnej zaopatrzone należycie znaczkami podatkowymi.

Przy podlegających podatkowi zapalniczkach, które nie są przeznaczone do obrotu handlowego i przechodzą przez linię celną w ruchu podróźnych i osób przechodzących przez granicę, zezwala się na bezpośrednie uiszczenie podatku od zapalek bez umieszczania znaczków podatkowych. W tych przypadkach należy na poszczególnych opakowaniach wycisnąć pieczęć urzędową urzędu cłowego.

Podlegającymi podatkowi zapalniczkami są wszelkie pręciki lub wiórki z drzewa, słomy, tektury itp., powleczone masą zapalną, którą można zapalić przez potarcie, tudzież zapalniczki bengalskie i wiatrowe (Nr. t. 641), następnie zapalniczki świeczkowe ze stearyny, z wosku i tym podobnych materiałów (Nr. t. 638).

Podatek od zapalek wynosi:

- a) od zapalek siarkowych 2 h za każdą paczkę o zawartości nie większej niż 90 sztuk; od paczek z większą zawartością po 2 h za każde 90 sztuk lub części tej ilości;
- b) od innych zapalek 2 h za każdą paczkę o zawartości nie większej niż 60 sztuk; od paczek z większą zawartością po 2 h za każde 60 sztuk lub części tej ilości;
- c) od zapalek świeczkowych 10 h za każdą paczkę o zawartości nie większej niż 60 sztuk; od paczek z większą zawartością po 10 h za każde 60 sztuk lub części tej ilości.

Od zapalek zwykłych lub świeczkowych, które na obu końcach są zaopatrzone masą zapalną albo w inny sposób umożliwiają więcej zapaleń, należy wymierzać podatek według ilości możliwych zapaleń.

(Zobacz także rozporządzenie cesarskie z dnia 29. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 278, i odnośny przepis wykonawczy, Dz. u. p. Nr. 279).“

Do uwag do Nru. 641. należy dodać następujący nowy ustęp:

„Co do uiszczania podatku od zapalek przy zapalniczkach bengalskich i zapalniczkach wiatrowych zobacz uwagę do Nru. 640.“

W dodatku do objaśnień

„Postępowanie przy wywozie przedmiotów, których wywóz ma być wykazany“ należy dodać na końcu:

„IX. Wywóz środków do zapalania (zapalek i zapalniczek) bez opłaty podatku poza linię celną.

Wywóz ma odbywać się z zastosowaniem postępowania z dokumentami przesyłkowymi, przy czym funkcje urzędu przekazującego sprawuje organ nadzorczy fabryki itd., do którego należy prowadzenie rejestru, wygotowanych dokumentów przesyłkowych. Przy wywozie zapalek należy w do-

kumencie przesyłkowym podać ciężar brutto poszczególnych skrzyń, gatunek zapalek (siarkowe, bez siarki) oraz ilość i typ zawartych w każdej skrzyni poszczególnych opakowań.

Do wywozu nie wolno dopuszczać opakowań z takim oznaczeniem fabryki, jakie jest przepisane przez Ministerstwo skarbu dla zapalek opodatkowanych.

(Zobacz § 5. rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 278, tudzież §§ 11. i 20. odnośnego przepisu wykonawczego, Dz. u. p. Nr. 279).*

Clam-Martinić wtr. Spitzmüller wtr.
Urban wtr.

59.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 10. lutego 1917,

którem zmienia się rozporządzenie ministeryjne z dnia 23. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 154, co do wyrabiania i dostarczania wyrobów przemysłu cellulozowego, materiału drzewnego, wyrabiania papy i przemysłu papierowego.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914. Dz. u. p. Nr. 274. rozporządza się, co następuje:

Artykuł I.

Uchyla się niniejszem § 2. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 23. maja 1916. Dz. u. p. Nr. 154. W jego miejsce wchodzi następujące postanowienie:

§ 2.

Minister handlu może ze względów interesu publicznego zobowiązać według swobodnego uznania przedsiębiorstwa fabryczne do dostarczania ze swych fabryk potrzebnych ilości pewnych oznaczonych wyrobów przemysłu cellulozowego, materiału drzewnego, wyrabiania papy i przemysłu papierowego. Taki sam obowiązek można nałożyć także na inne przedsiębiorstwa i osoby co do ich zapasów wymienionych poprzednio wyrobów.

Stosowne odszkodowanie za materiały, które mają być dostarczone w myśl obowiązku nałożonego według ustępu pierwszego, ustanowi w razie, jeżeli porozumienie w tym względzie nie przyjdzie do skutku, w sposób ostateczny Minister handlu według fachowego ocenienia, za przybraniem

tych, dla których żąda się tych wyrobów, jak i zobowiązanych do dostawy.

O ile nie dojdzie do skutku inne porozumienie, należy zapłacić cenę przed wydaniem towaru w gotówce albo zabezpieczyć zapłatę, która ma być uiszczoną w ciągu 14 dni od dnia wydania towaru.

W szczególnie nagłych przypadkach może Minister handlu zarządzić, że dostawę zażądanych wyrobów należy uskutecznić jeszcze przed podjęciem postępowania w sprawie ustanowienia ceny, a to za daniem zabezpieczenia, które równocześnie ustanowić należy.

Artykuł II.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Spory, przed tym dniem w sądach już zawisłe, należy prowadzić do końca według obowiązujących dotąd przepisów.

Spitzmüller wtr. Handel wtr.
Schenk wtr. Urban wtr.

60.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu z dnia 12. lutego 1917,

tyczące się nadzoru nad obrotem naftą.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, i § 8., ustęp 1. rozporządzenia ministeryjnego z dnia 11. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 411, w sprawie uregulowania obrotu naftą. rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się polityczne władze krajowe do wydania następujących zarządzeń dla hurtowników nafty i osób, zajmujących się drobiazgową sprzedażą nafty, oraz dla rafinerii olejów mineralnych:

1. Na hurtowników i kupców sprzedających drobiazgowo można nałożyć obowiązek do prowadzenia ksiąg z zapiskami o swoich zapasach nafty. Przytem można zarządzić, że książki te mają być zamykane z końcem każdego miesiąca i że co do okresu miesięcznego muszą być w nich uwidocznione następujące daty:

I. stan zapasów z początkiem okresu miesięcznego;

II. przybyłe ilości nafty bez względu na to, skąd ją sprowadzono, według poszczególnych pozycji przybytku z podaniem ilości i źródła poboru co do każdej poszczególniej pozycji;

III. wydaną ilość nafty, a mianowicie:

a) u hurtowników:

poszczególne wydatki do rąk odsprzedawców, które mają być wpisane oddzielnie według powiatów politycznych z podaniem wydanej ilości, imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania tego, komu naftę wydano, tudzież z wymienieniem tej ilości nafty, którą oddano w danym razie do własnego sklepu dla sprzedaży drobiazgowej;

b) u kupców sprzedających drobiazgowo:

ogólną ilość nafty, pozbytej w drodze sprzedaży drobiazgowej;

IV. stan zapasów, pozostały z końcem okresu miesięcznego.

Nałożony na kupców drobiazgowych obowiązek do prowadzenia ksiąg z zapiskami, względnie do utrzymywania w nich ewidencji o ilościach nafty, wydanych przy sprzedaży drobiazgowej, spada także na rafinerie olejów mineralnych i na hurtowników, o ile utrzymują własne sklepy dla sprzedaży drobiazgowej.

2. Na rafinerie olejów mineralnych można nałożyć obowiązek do prowadzenia ksiąg z zapiskami w sposób, podany pod liczbą 1., co do tych ilości nafty, które uwolniła dla nich Centrala naftowa celem wydania do rąk kupców, trudniących się tylko sprzedażą drobiazgową, oraz celem ewentualnego wydania ich własnym sklepom w celu sprzedaży drobiazgowej.

3. Na kupców dla sprzedaży drobiazgowej (hurtowników i rafinerie, o ile utrzymują swe własne sklepy dla sprzedaży drobiazgowej) można nałożyć obowiązek do przedkładania swych ksiąg z zapiskami w pewnych oznaczonych okresach czasu zwierzchności gminnej do zbadania.

4. Na hurtowników można nałożyć obowiązek do donoszenia o nadejściu każdej przesyłki nafty, bez względu na to, skąd ona pochodzi, tym politycznym władzom powiatowym, w których okręgu hurtownicy ci mają uskutecznić dostawy według wskazówek Centrali naftowej, wydanych stosownie do § 6. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 411.

Nakoniec można na hurtowników i rafinerie nałożyć obowiązek do donoszenia o wydaniu każdej przesyłki nafty kupcom dla sprzedaży drobiazgowej tej politycznej władzy powiatowej, która udzieliła im polecenia co do uskutecznienia dostawy naftę przez odnośnych kupców drobiazgowych.

5. Co do zobowiązań, wymienionych w punktach 1., 3. i 4. a odnoszących się do ksiąg z zapiskami i doniesień, należy uważać terytoryalne organizacje rozdzielcze, pozbywające naftę związkom konsumentów, na równi z hurtownikami, a związki konsumentów, zajmujące się wydawaniem nafty w małych ilościach, na równi z kupcami, zajmującymi się sprzedażą drobiazgową.

§ 2.

Postanowienia § 1. nie odnoszą się do przedsiębiorstw, utrzymywanych w ruchu przez państwo lub zarząd wojskowy.

§ 3.

Do przeprowadzenia zadań, ciążących na władzach politycznych według § 8. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. grudnia 1916, Dz. u. p. Nr. 411, tudzież do badania ksiąg z zapiskami, prowadzonych według § 1. niniejszego rozporządzenia, o ile chodzi przytem o nadzór nad rafineriami i hurtownikami, można użyć organów straży skarbowej.

§ 4.

Za przekroczenia zarządzeń, wydanych przez polityczne władze krajowe na zasadzie niniejszego rozporządzenia, oraz za wpóddziałanie w udaremnianiu obowiązków, temi zarządzeniami ustanowionych, będzie karała polityczna władza pierwszej instancji grzywnami do 5000 K albo według swego uznania aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn ten nie podpada pod surowszy przepis karny.

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Spitzmüller wtr.

Urban wtr.